

หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีภูมิทัศน์**หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2556**

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา : มหาวิทยาลัยแม่โจ้
วิทยาเขต / คณะ : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ชื่อหลักสูตร
(ภาษาไทย) : หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีภูมิทัศน์
(ภาษาอังกฤษ) : Bachelor of Technology program in Landscape Technology
2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา
ชื่อเต็ม (ภาษาไทย) : เทคโนโลยีบัณฑิต (เทคโนโลยีภูมิทัศน์)
ชื่อย่อ (ภาษาไทย) : ทล.บ. (เทคโนโลยีภูมิทัศน์)
ชื่อเต็ม (ภาษาอังกฤษ): Bachelor of Technology (Landscape Technology)
ชื่อย่อ (ภาษาอังกฤษ) : B.Tech. (Landscape Technology)
3. วิชาเอก -
4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร
144 หน่วยกิต
5. รูปแบบของหลักสูตร
 - 5.1 รูปแบบ
หลักสูตรระดับปริญญาตรี 4 ปี
 - 5.2 ภาษาที่ใช้
หลักสูตรจัดการศึกษาเป็นภาษาไทย

5.3 การรับเข้าศึกษา

รับเฉพาะนักศึกษาไทย

5.4 ความร่วมมือกับสถาบันอื่น

เป็นหลักสูตรของมหาวิทยาลัยแม่โจ้โดยเฉพาะ

5.5 การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

ให้ปริญญาเพียงสาขาวิชาเดียว

6. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

- 6.1 หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2556 ปรับปรุงจากหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีภูมิทัศน์ พ.ศ. 2550
- 6.2 เปิดสอนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2557
- 6.3 คณะกรรมการวิชาการเห็นชอบให้นำเสนอหลักสูตรต่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ในการประชุมครั้งที่ 10/2555 วันที่ 21 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2555
- 6.4 คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเห็นชอบให้นำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ในการประชุมครั้งที่ 3/2556 เมื่อวันที่ 13 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556
- 6.5 สภามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ให้ความเห็นชอบหลักสูตร ในการประชุมครั้งที่ 2/2556 เมื่อวันที่ 17 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2556

7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพ และมาตรฐาน

หลักสูตรมีความพร้อมเผยแพร่คุณภาพและมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีภูมิทัศน์ ในปีการศึกษา 2558

8. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

- 8.1 เป็นนักภูมิทัศน์ในสำนักงานออกแบบ และรับเหมาก่อสร้างงานภูมิทัศน์และหรือภูมิสถาปัตยกรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- 8.2 อาจารย์หรือนักวิจัยในมหาวิทยาลัยของรัฐหรือเอกชน
- 8.3 ประกอบอาชีพอิสระด้านเทคโนโลยีภูมิทัศน์และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมภูมิทัศน์ อาทิ งานออกแบบภูมิทัศน์มาตรฐานขนาดเล็กและที่พักอาศัย ผู้รับเหมาก่อสร้างงานภูมิทัศน์ งานดูแลรักษาภูมิทัศน์ทั่วไป งานดูแลรักษาภูมิทัศน์เฉพาะทาง เช่น ต้นไม้ใหญ่ในเมือง-ชุมชน งานหญ้าสนาม ฯลฯ งานผลิตและจัดทิวทัศน์ในการก่อสร้างงานภูมิทัศน์ งานอุตสาหกรรมฟาร์มต้นไม้ (Trees Farm Industry) ฯลฯ

- 8.4 ศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและเอกทั้งในและต่างประเทศในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมืองและสิ่งแวดล้อม อาทิ หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับผังเมืองและการพัฒนาเมือง เคหะการ พืชสวน สิ่งแวดล้อม และ สิ่งแวดล้อมสรรค์สร้าง ฯลฯ
- 8.5 นักออกแบบ นักสร้างสรรค์ และอาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมภูมิทัศน์

9. ชื่อ ตำแหน่ง และคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีภูมิทัศน์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ รับผิดชอบโดยอาจารย์ประจำหลักสูตร ตามรายนามต่อไปนี้

ที่	ตำแหน่งทางวิชาการ	ชื่อ-สกุล	คุณวุฒิ	สาขาวิชา	สำเร็จการศึกษาจาก	ปี พ.ศ
1	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	นางอัจฉรี เหมสันต์	ผ.ม. ทช.บ.	การวางผังเมือง เทคโนโลยีภูมิทัศน์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยี การเกษตรแม่โจ้	2535 2530
2	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	นางสาวดารณี दानวันดี	วท.ม. ทช.บ.	อุทยานและนันทนาการ เทคโนโลยีภูมิทัศน์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี การเกษตรแม่โจ้	2545 2536
3	อาจารย์	นางเยาวนิตย์ ธาราฉาย	วท.ด. วท.ม. วท.บ.	ความหลากหลายทาง ชีวภาพและชีววิทยา ชาติพันธุ์ ชีววิทยา เกษตรศาสตร์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น	2552 2539 2534
4	อาจารย์	นายสุระพงษ์ เตชะ	วท.ม. ทช.บ.	การจัดการทรัพยากร การเกษตรและ สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีภูมิทัศน์	มหาวิทยาลัยแม่โจ้ สถาบันเทคโนโลยี การเกษตรแม่โจ้	2548 2538
5	อาจารย์	นายปริญญา ปฏิพันธกานต์	ผ.ม. ทช.บ.	การวางแผนชุมชน เมืองและ สภาพแวดล้อม เทคโนโลยีภูมิทัศน์	สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง มหาวิทยาลัยแม่โจ้	2549 2546

10. สถานที่จัดการเรียนการสอน

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้

11. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

11.1 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

ในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยมีการพัฒนาเมือง และพื้นที่เพื่อรองรับการท่องเที่ยวในเขตเมือง ชนบท และพื้นที่ธรรมชาติอย่างกว้างขวาง การพัฒนาพื้นที่เพื่อการอุตสาหกรรมรูปแบบต่างๆ ในพื้นที่ธรรมชาติและเกษตรกรรม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาสังหาริมทรัพย์เพื่อการอยู่อาศัย ได้มีการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินจากพื้นที่เกษตรกรรมมาเป็นที่อยู่อาศัยจำนวนมาก ฯลฯ และพบว่าผู้ประกอบการวิชาชีพอุตสาหกรรมภูมิทัศน์ ซึ่งเป็นวิชาชีพที่จำเป็นอย่างยิ่งกับการพัฒนาพื้นที่ดังกล่าว มีสถานะขาดแคลนหรือยังไม่มีการผลิตผู้ประกอบการวิชาชีพที่มีความรู้เฉพาะด้านมารับการขยายงานและการพัฒนาประเทศดังกล่าว ประกอบกับการเปิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area: AFTA) ตามความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (General Agreement on Trade in Services: GATS) ซึ่งจะมีผลตั้งแต่ปีพ.ศ. 2558 เป็นต้นไป เป็นกระแสความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญสำหรับผู้ประกอบการวิชาชีพอุตสาหกรรมภูมิทัศน์ ที่จะต้องผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ในมาตรฐานวิชาชีพภูมิทัศน์ และเตรียมความพร้อมในการแข่งขันกับต่างชาติ ทั้งในเรื่องที่ชาวต่างชาติสามารถเข้ามาทำงานในประเทศ ในรูปแบบพนักงาน ผู้รับจ้างอิสระ หรือเปิดสำนักงานประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมภูมิทัศน์ และในทางกลับกันก็เป็นโอกาสของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมภูมิทัศน์ไทยที่จะดำเนินการในลักษณะดังกล่าวได้เช่นกัน จึงจำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมให้กับบัณฑิตที่จะจบออกไปในสถานการณ์ดังกล่าว ทั้งในด้านความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการประกอบวิชาชีพอุตสาหกรรมภูมิทัศน์และที่สำคัญคือทักษะทางด้านการสื่อสารและการใช้คอมพิวเตอร์ซึ่งจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการแข่งขันเพื่อให้บริการข้ามพรมแดนของผู้ประกอบการวิชาชีพอุตสาหกรรมภูมิทัศน์ได้ทุกประเทศ

11.2 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

11.2.1 สภาวะการของโลกเป็นผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อสังคม และวัฒนธรรมของนานาประเทศ ซึ่งสังคมและวัฒนธรรมไทยก็เป็นหนึ่งประเทศที่ได้รับผลกระทบในหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องแผ่นดินไหว สภาวะโลกร้อน สภาพเมืองที่แออัด การลดลงของพื้นที่สีเขียวในเมือง การขาดแคลนพื้นที่พักผ่อนสาธารณะ การสูญเสียพื้นที่ธรรมชาติ-พื้นที่เกษตรกรรม และการสูญเสียภูมิทัศน์ธรรมชาติ-การทำลายภูมิทัศน์วัฒนธรรม ล้วนเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทั้งที่ตั้งใจและหรืออุบัติเหตุขึ้นโดยธรรมชาติ ซึ่งนักภูมิทัศน์มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาสภาพแวดล้อมให้ดีขึ้น

และสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมให้มีสภาพที่ยั่งยืนสำหรับอนาคต สถาบันการศึกษาที่ผลิตนักภูมิทัศน์ จึงต้องให้ความสำคัญต่อปัจจัยต่าง ๆ ที่จะช่วยการพัฒนาวิชาการวิชาชีพอุตสาหกรรมภูมิทัศน์ ให้เป็นกลไกสำคัญในการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมของเมือง ชนบท และพื้นที่ธรรมชาติอย่างยั่งยืน รวมทั้งการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับข้อบังคับ ระเบียบ และกฎหมายด้านต่างๆ ของประเทศ ตลอดจนการตระหนักหรือมีจิตสำนึกต่อการรักษาสีงแวดล้อม

11.2.2 ภูมิทัศน์ท้องถิ่นหรือภูมิสังคม เป็นสถานการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีคุณค่าของท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นภูมิภาคใดก็ตาม ย่อมมีเอกลักษณ์เป็นแบบของตน ที่ควรค่าแก่การเข้าใจ รู้รัก รู้รักษา ซึ่งสำคัญยิ่งต่อการปฏิบัติวิชาชีพอุตสาหกรรมภูมิทัศน์ อันเป็นการแสดงความเคารพต่อธรรมชาติของแผ่นดิน เป็นหลักการทางปรัชญาและจิตวิญญาณของแนวทางปฏิบัติวิชาชีพ ที่จะต้องบ่มเพาะแก่บัณฑิตให้เป็นบุคคลที่มีคุณธรรมต่อแผ่นดิน สังคม และวัฒนธรรมในท้องถิ่น การอยู่ในบริบทเช่นนี้เป็นโอกาสที่จะเน้นให้นักศึกษาได้ตระหนักต่อคุณค่าของสิ่งแวดล้อม หลากมิติทั้งทางตรงและทางอ้อม นับเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้บัณฑิตจากมหาวิทยาลัยแม่โจ้มีความสามารถเฉพาะตัวที่โดดเด่นมีเอกลักษณ์ในตลาดวิชาชีพได้

12. ผลกระทบจากสถานการณ์การพัฒนาทางเศรษฐกิจ หรือการพัฒนาทางสังคม และวัฒนธรรม ที่มีต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

12.1 การพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีภูมิทัศน์ เน้นเพื่อผลิตบัณฑิตนักภูมิทัศน์ที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญทางด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมภูมิทัศน์ เข้าใจการออกแบบและสามารถพัฒนาแบบเพื่อการปฏิบัติงานภาคสนาม ตลอดจนความเข้าใจในระบบการผลิตและการจัดการธุรกิจภูมิทัศน์ ซึ่งเชื่อมโยงกับหลายกลุ่มวิชาชีพเกี่ยวข้อง โดยทำการปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตรให้มีมาตรฐานคุณวุฒิทางศึกษาตามหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ปรับปรุงรายละเอียดวิชาให้ทันสมัยตามมาตรฐานรายละเอียดและขั้นตอนการปฏิบัติวิชาชีพอุตสาหกรรมภูมิทัศน์ภายใต้ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพ และสถานการณ์โลก

12.2 ความเกี่ยวข้องกับปรัชญาของมหาวิทยาลัย

การพัฒนาหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีภูมิทัศน์ ให้สอดคล้องกับปรัชญาของมหาวิทยาลัย ในการมุ่งมั่นพัฒนาบัณฑิต สู่อุดมด้วยปัญญา อดทน สู้งาน เป็นผู้มีความคุณธรรมและจริยธรรมเพื่อความเจริญรุ่งเรืองวัฒนาของสังคมไทย

12.3 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

การปรับปรุงหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีภูมิทัศน์ คำนึงถึงความสามารถสอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ใน 5 ด้าน คือ 1) ด้านการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในวิชาการและวิชาชีพ 2) ด้านการขยายโอกาสให้ผู้ด้อยโอกาสเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยมีการรับนักศึกษาเทียบเข้าเรียน 3) ด้านการพัฒนานวัตกรรมและองค์ความรู้ให้เกิดการเรียนรู้ และถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่สังคม 4) การสร้างบทเรียนให้เกิดความเข้าใจต่ออัตลักษณ์ทางภูมิสังคมเพื่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ และการตระหนักรู้ต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ 5) ด้านการเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้เชิงบูรณาการอย่างยั่งยืนของคนทุกระดับเป็นศูนย์กลางของการศึกษาที่มีความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันและองค์กรด้านการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ ด้านความสามารถในการพึ่งตนเองทั้งด้านงบประมาณและการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพประสิทธิผล และมีความโปร่งใส โดยนำมาเป็นองค์ประกอบในการตั้งปรัชญาวัตถุประสงค์ และลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของหลักสูตร

13. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชา/หลักสูตรอื่น

หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีภูมิทัศน์ เป็นหลักสูตรเดียวของประเทศที่เปิดการเรียนการสอน ในมหาวิทยาลัยแม่โจ้ นับตั้งแต่ปีพ.ศ.2550 และจัดเป็นวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมภูมิทัศน์โดยตรง มีกลุ่มวิชาที่เชื่อมโยงกับคณะ/ภาควิชา/หลักสูตรอื่น คือ

13.1 กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรที่เปิดสอนโดยคณะ/ภาควิชา/หลักสูตรอื่น

- **หมวดวิชาศึกษาทั่วไป 30 หน่วยกิต** ได้แก่ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 6 หน่วยกิต กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 6 หน่วยกิต กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 6 หน่วยกิต กลุ่มวิชาภาษา 12 หน่วยกิต

- **หมวดวิชาแกน/วิชาชีพพื้นฐาน**

มีจำนวน 5 รายวิชา ที่เปิดสอนโดยหลักสูตรภูมิสถาปัตยกรรมบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม ได้แก่

ภส 121 ภูมิสถาปัตยกรรมเบื้องต้น

ภส 367 นิเวศวิทยาภูมิทัศน์

ภส 391 การสื่อสารในการปฏิบัติวิชาชีพ 1

ภส 392 การสื่อสารในการปฏิบัติวิชาชีพ 2

ภส 393 การสื่อสารในการปฏิบัติวิชาชีพ 3

- กลุ่มวิชาเอกบังคับ/วิชาชีพ-บังคับ
ไม่มี

13.2 รายวิชาในหลักสูตรที่เปิดสอนให้วิทยาลัย/คณะ/ภาควิชา/หลักสูตรอื่น
ไม่มี

13.3 การบริหารจัดการ

1. มีการประชุมหารือระหว่างอาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้สอนในกลุ่มวิชา/รายวิชา ในหลักสูตรที่เปิดสอนจากคณะ/ภาควิชา/หลักสูตรอื่น ๆ เพื่อให้ได้เนื้อหาความรู้ และทักษะที่ตรงตามความต้องการและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
2. ให้มีผู้ประสานงานรายวิชาทุกรายวิชา เพื่อทำหน้าที่ประสานงานกับอาจารย์ ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา ในเรื่องเกี่ยวข้องกับรายวิชา การจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล
3. มีการประชุมหารือระหว่างอาจารย์ประจำหลักสูตรและคณาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับ รายวิชาอย่างน้อยภาคการศึกษาละ 1 ครั้ง ในช่วงก่อนเปิดภาคการศึกษา